

Hoe zorg je dat je mensen zich lekker voelen op het werk?

Er stond een gure wind over de bouwplaats toen ik laatst met een voorman stond te praten. “Ze doen hun werk goed, hoor,” zei hij, terwijl hij zijn helm iets strakker trok. “Maar soms lijkt het alsof ze er minder zin in hebben. En eerlijk gezegd, ik voel dat zelf ook weleens.”

Ik keek om me heen. Twee mannen stonden hoog op de steiger, geconcentreerd bezig. Eentje floot, de ander bromde iets terug. Je kon zien: ze kennen elkaar goed, maar er hing weinig vrolijkheid in de lucht. Geen geintje, geen knikje, alleen wind en werk. “Mensen moeten zich lekker voelen in hun werk,” zei de voorman. “Maar hoe zorg je daarvoor? Ik kan toch niet elke dag de psycholoog uithangen?”

Nee, dat hoeft ook niet. Het zit ’m niet in grote woorden of ingewikkelde plannen. Het zit in kleine dingen. Dingen die maken dat mensen zich gezien voelen, serieus genomen, en deel van iets groters. Neem Piet, bijvoorbeeld. Hij is al twintig jaar in de bouw en kent elk type dak wel zo’n beetje. Laatst was hij bezig met zonnepanelen en wilde hij een andere volgorde in het werk proberen. “Scheelt tijd én gesjouw,” zei hij. Vroeger zou de leidinggevende hebben gezegd: ‘We doen het zoals altijd.’ Maar nu kreeg Piet de ruimte. En wat denk je? Hij had gelijk. De klus liep soepeler en het hele team liep de rest van de week met een glimlach.

Het grappige is: als mensen het gevoel krijgen dat hun mening telt, verandert de sfeer direct. Niet omdat ze ineens harder werken, maar omdat ze weer even voelen dat het hún vak is. Dat stukje trots, dat is goud waard. Ook waardering doet meer dan je denkt. Je hoeft er geen feestje van te maken. Gewoon een eerlijk “goed werk vandaag” of “dat zit perfect” maakt verschil. Mensen merken dat je kijkt, dat je oplet. En als iemand ziet dat jij hun inzet waardeert, gaan ze vanzelf ook beter op elkaar letten.

En dan is er nog iets: plezier. Niet de melige soort, maar die kleine, luchtige momenten die een dag draaglijk maken. Een grap bij de koffie, een miniwedstrijd wie de netste werkplek heeft, of even lachen om een misverstand – dat soort dingen maakt dat mensen met zin naar hun werk komen. Werk hoeft niet altijd leuk te zijn, maar het mag wel prettig voelen. Soms helpt het ook om even te vragen hoe het gaat – niet over de planning of het weer, maar echt: *“Hoe is het met jou vandaag?”* Je zult verbaasd zijn hoe vaak daar iets nuttigs uit komt. Soms hoor je een klein probleem dat je meteen kunt oplossen. Soms lucht iemand gewoon even zijn hart. En soms hoor je niks bijzonders, maar alleen het feit dat je het vroeg, maakt al verschil.

Goede leiding gaat niet over controle, maar over aandacht. Wie aandacht geeft, krijgt betrokkenheid terug. En wie betrokkenheid voelt, werkt veiliger, slimmer en met meer plezier. Toen ik later die dag wegreed, zag ik de mannen weer op de steiger. De wind was er nog steeds, maar ik hoorde gelach. De voorman stond erbij, koffie in de hand. Hij riep iets omhoog – geen bevel, geen correctie, gewoon iets gezelligs. En ik dacht: dáár begint het dus. Niet bij regelingen of schema’s, maar bij een goed gesprek, een beetje vertrouwen en de durf om samen te lachen.

Dat is de echte basis van motivatie. ■

Harry Tweehuysen

Dit artikel kunt u lezen op www.dakweb.nl